



LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

DEKRETAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PRIIMTO LIETUVOS RESPUBLIKOS LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 8, 11, 27, 51, 55 STRAIPSNIŲ 2 PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO SEPTINTUOJU² SKIRSNIU IR 52¹ STRAIPSNIU ĮSTATYMO GRAŽINIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI PAKARTOTINAI SVARSTYTI

2014 m. rugpjūčio 1 d. Nr. 1K-26
Vilnius

1 straipsnis.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Konstitucijos 71 straipsnio 1 dalimi, g r a ž i n u Lietuvos Respublikos Seimui pakartotinai svarstyti Lietuvos Respublikos Seimo 2014 m. liepos 17 d. priimtą ir Respublikos Prezidentei pateiktą pasirašyti bei oficialiai paskelbti Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 8, 11, 27, 51, 55 straipsnių 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo septintuoju² skirsniu ir 52¹ straipsniu įstatymą Nr. XII-1045 (toliau – Įstatymas) dėl šių motyvų:

1. Įstatymu siekiama įgyvendinti 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdymo rekomendaciją ESRV/2011/3 dėl nacionalinių įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (toliau – ESRV rekomendacija) ir nustatyti, kad už makroprudencinės politikos įgyvendinimą Lietuvoje bus atsakingas Lietuvos bankas. ESRV rekomendacijos C dalies 2 punkte akcentuojama konfidencialios informacijos apsaugos svarba, t. y. kad makroprudencinę politiką įgyvendinanti institucija turi imtis tinkamų priemonių iš įvairių valstybės institucijų, finansų rinkos dalyvių ir kitų įmonių, įstaigų bei organizacijų gautos informacijos konfidencialumui užtikrinti.

2. Pagal Įstatymo 4 straipsnyje dėstomo naujo 47¹ straipsnio 4 dalies 2 punktą, Lietuvos bankas, vykdydamas makroprudencinę politiką, turi teisę gauti ir analizuoti šiai politikai vykdyti reikalingą informaciją ir duomenis iš valstybės institucijų, finansų rinkos dalyvių ir kitų įmonių, organizacijų, įskaitant duomenis apie konkrečias institucijas, finansų rinkos dalyvius ir kitas įmones, įstaigas, organizacijas bei informaciją, netiesiogiai susijusią su Lietuvos banko vykdoma makroprudencine politika. Visa ši Lietuvos banko gaunama informacija laikoma konfidencialia. Įstatymo 4 straipsnyje naujai dėstomame 47² straipsnyje nustatytas ir pagrindinis šios konfidencialios informacijos panaudojimo principas – ji gali būti naudojama tik Įstatymo nustatytoms Lietuvos banko funkcijoms vykdyti ir negali būti kam nors perduodama, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus.

3. Įstatymo 6 straipsnyje dėstomo 52¹ straipsnio 1 dalyje nustatyta Lietuvos banko pareiga pateikti Biudžeto ir finansų komitetui konfidencialią informaciją apie vykdant makroprudencinę politiką teikiamus išpėjimus ir (ar) rekomendacijas finansų rinkos dalyviams, o 2 dalyje – Lietuvos banko pareiga informuoti Biudžeto ir finansų

komitetą apie veiksmus, kurių buvo imtasi sprendžiant klausimus dėl sisteminės rizikos valstybės mastu iki pateikiant šią informaciją Europos sisteminės rizikos valdybai. Konfidencialios informacijos nuolatinis teikimas nesant aiškiai apibrėžto poreikio tokią informaciją gauti yra nesuderinamas su iš ESRV rekomendacijos C dalies 2 punkto kylančiu reikalavimu užtikrinti makroprudencinės politikos įgyvendinimo tikslu gautos konfidencialios informacijos apsaugą. Atsižvelgiant į tai, siūlytina sudaryti būtinas teisinės prielaidas makroprudencinę politiką įgyvendinančiai institucijai, t. y. Lietuvos bankui, veiksmingai užtikrinti konfidencialios informacijos apsaugą numatant konkrečių tokios informacijos teikimo pagrindą, t. y. kad Lietuvos bankas tik motyvuotu Biudžeto ir finansų komiteto prašymu teikia konfidencialią informaciją makroprudencinės politikos klausimais tokia apimtimi ir būdu, kurie leistų užtikrinti konfidencialios informacijos apsaugą.

4. Svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad dėl Įstatymo 6 straipsnyje dėstomo 52¹ straipsnio nuostatų, susijusių su konfidencialios informacijos teikimu, nebuvo konsultuotasi su Europos Centrinio Banku 1998 m. birželio 29 d. Tarybos sprendime Nr. 98/415/EB dėl nacionalinių institucijų konsultavimosi su Europos Centrinio Banku teisės akto projekto nuostatų klausimais (toliau – Tarybos sprendimas) nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, tikėtina, jog, išgaliojus minėtoms Įstatymo nuostatomis, Lietuvai būtų pateikta neigiama nuomonė dėl nesikonsultavimo bei Tarybos sprendimo pažeidimo, taip pat dėl teisinio reguliavimo suderinamumo su ESRV rekomendacija, nes tokiu reguliavimu sukuriama rizikos, susijusios su makroprudencinės politikos įgyvendinimo tikslu gautos konfidencialios informacijos apsauga. Neigiami Europos Centrinio Banko vertinimai prieš euro įvedimą Lietuvoje galėtų smarkiai pakenkti Lietuvos ir Lietuvos banko, kaip būsimo euro zonos nario ir patikimo kitų valstybių narių centrinių bankų partnerio, įvaizdžiui.

2 straipsnis.

S i ū l a u pakeisti Įstatymo 6 straipsnį ir išdėstyti jį taip:

„6 straipsnis. Įstatymo papildymas 52¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 52¹ straipsniu:

„52¹ straipsnis. Lietuvos banko Lietuvos Respublikos Seimui teikiama informacija makroprudencinės politikos klausimais

1. Lietuvos bankas motyvuotu Biudžeto ir finansų komiteto prašymu teikia konfidencialią informaciją apie vykdant makroprudencinę politiką teikiamus įspėjimus ir (ar) rekomendacijas. Ši informacija teikiama tokia apimtimi ir būdu, kurie leistų užtikrinti konfidencialios informacijos apsaugą.

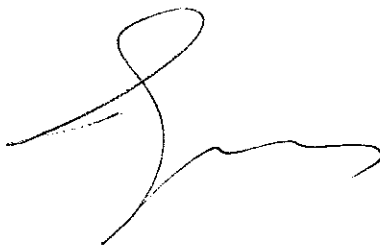
2. Lietuvos banko valdybos pirmininkas kartą per metus, finansinės krizės atveju – dar dažniau, kviečiamas į Seimo Biudžeto ir finansų komiteto klausymus dėl Lietuvos banko vykdomos makroprudencinės politikos.

3. Lietuvos bankas prireikus teikia Seimo Biudžeto ir finansų komiteto pirmininkui pasiūlymus dėl makroprudencinę politiką reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų tobulinimo, taip pat pastabas ir pasiūlymus dėl prevencinių priemonių finansų sistemos makrolygio rizikai sumažinti.“

3 straipsnis.

P a v e d u Respublikos Prezidentės patarėjai Linai Adauskienei pateikti šį dekretą Lietuvos Respublikos Seimui.

Respublikos Prezidentė



Dalia Grybauskaitė